07/04/2020

“Εις τιμήν και μνήμην”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιου

δια τον Μακαριστό Γέροντα του Πρ. Πειραιώς Καλλίνικο

«Ἀαρών τις δεύτερος ἢ Μωϋσῆς, Θεῷ πλησιάζειν ἠξιωμένος καὶ θείαν φωνὴν χορηγεῖν τοῖς ἄλλοις ἱσταμένοις πόρρωθεν,..., θερμὸς τὸ πνεῦμα, πολὺς τὸ φαινόμενον, πλουσιώτερος τὸ κρυπτόμενον.»

(Κάποιος δεύτερος Ἀαρών ἤ Μωϋσῆς, που ἀξιώθηκε νά πλησιάζει στόν Θεό καί νά μεταφέρει τήν θεία Του φωνή στούς ἄλλους, πού στέκονται ἀπό μακρυά...θερμός στό πνεῦμα, μεγάλος στή ζωή του, πλουσιώτερος στόν ἐσωτερικό του κόσμο.) Μέ τούς ἐπιτάφιους αὐτούς λόγους τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, πρός τόν ἀδελφόν του Καισάριον τολμῶ νά προσομοιάσω τόν μακαριστόν ἤδη,

πολυσέβαστον καί πολυφίλητον Γέροντα Μητροπολίτην πρώην Πειραιῶς κυρόν Καλλίνικον, ὁ ὁποῖος ἐκπληρώσας τό κοινόν τῶν ἀνθρώπων χρέος, μετέστη εἰς τάς Οὐρανίους Μονάς.

Ὄντως ὡς ἄλλος Ἀαρών ἤ Μωυσῆς στάθηκε γιά τήν Ὀρθόδοξη Πατρίδα μας καί ἰδίως γιά τήν πόλη τοῦ Πειραιῶς ὁ πολιός Γέρων. Εἰς διαδοχήν τῶν μεγάλων ἐκείνων Πατριαρχῶν καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀνεδείχθη εἰς τῦπον καί τόπον Χριστοῦ, γεωργός εἰς τόν κατά Πειραιᾶ Ἀμπελῶνα του καί πνευματικός καθοδηγητής, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ.

Φυγιογνωμία ἡγετική καί προσωπικότητα σπουδαία καί πολυσήμαντη. Ὑπῆρξε ἐμπνευστής καί δημιουργός ἑνός μεγάλου ἱεραποστολικοῦ ἔργου, πάντοτε ἀκμαίου καί ζωηροῦ καθ’ ὅλη τήν πεντηκονταετία, κατά τήν ὁποίαν ἐχρημάτισα πνευματικός του υἱός, μοναχός εἰς τήν ὑπακοήν του, ἀδελφός καί συλλειτουργός ἀργότερον, σχών μάλιστα τήν ἰδιαιτέραν τιμήν, νά λάβω τόν ὕψιστον τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμόν ἀπό τά τίμια χέρια Του.

Οἱ συνεχεῖς καί καθ’ ὅλη τήν διάρκεια τοῦ ἔτους περιοδείες του ἀνά τίς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησις τοῦ ἔργου καί τῆς προσφορᾶς μιᾶς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, μαζί μέ τό ἐμπνευσμένο συγγραφικό του ἔργο, ἀποδεικνύουν τόν ἱεραποστολικόν του ζῆλον καί τήν ἀγάπην Του γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησίαν Του. Δέν ἔγραφε γιά νά γίνει διδάκτωρ Θεολογίας ἤ καθηγητής Πανεπιστημίου. Δέν τύπωνε τά βιβλία γιά νά γίνει γνωστός καί διάσημος. Τόν ἐνδιέφερε μόνον νά μορφωθεῖ ὁ Χριστός στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Γιά τόν λόγο αὐτό κήρρυτε πάντοτε κατόπιν προγράμματος καί οἱ πιστοί ἔτρεχαν νά ξεδιψάσουν τίς ψυχές τους μέ τόν πνευματικό του λόγο. Ἦταν ἐκεῖνος πού ἀνέδειξε τούς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς, ὡς πνευματικές ἀφορμές προσευχῆς καί διδασκαλίας, κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Στα πλαίσια τοῦ ἱεραποστολικῆς τους δράσεως, ἀπό τίς πρῶτες στιγμές τῆς ἱερατικῆς του διακονίας στόν Παγκράτι, ἐντάσσεται ἐξ ἀρχῆς ἡ δημιουργία τοῦ Συνδέσμου Ἀγάπης «Ἱερός Χρυσόστομος» μέ τό Ὀρφανοτροφεῖο, τίς Κατασκηνώσεις καί ἡ πνευματική διακονία τῆς νεότητος μέ ἑκατοντάδες νέους, φοιτητές, σπουδαστές καί μαθητές. Κορυφαῖες στιγμές τῆς ἱεροκηρυκτικῆς του δραστηριότητος τότε ἦταν οἱ Κύκλοι μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τά κατά Πέμπτην ἑσπερινά κηρύγματα. Ἐξέδωσε τό Περιοδικό «Πειραϊκή Ἐκκλησία» καί ἵδρυσε καί τόν ραδιοφωνικό Σταθμό «Πειραϊκή Ἐκκλησία» στόν ὁποῖον ὄχι μόνο ὁμιλοῦσε μέ ἐκπομπές συνεχῶς, ἀλλά ἐπιστατοῦσε ὁ Ἴδιος, γιά νά πιτυγχάνεται ὁ σκοπός τῆς ἱδρύσεώς του, πού δέν ἦταν ἄλλος ἀπό τήν ὀρθόδοξη κατήχηση τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ραδιοφωνικός Σταθμός «Πειραϊκή Ἐκκλησία», καί οἱ δύο μεγάλες Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις στό Καπανδρίτι καί τήν Παιανία ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπῆρξε ἀκάματος πνευματικός ἐργάτης καί μεγάλος ὁραματιστής γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέν θά ἦταν ὑπερβολή, ἐάν λεγόταν πώς ὅλη του ἡ ζωή, ὑπῆρξε μιά ἐργώδης πνευματική διακονία, γι' αὐτό ἀνέπτυξε πλούσια ποιμαντική καί κοινωνική δράση, χωρίς νά ἀποβλέπει σέ ἰδιοτελεῖς σκοπούς καί στό ἴδιον ὄφελος, παρά μόνον στήν εὔκλεια τῆς Ἐκκλησίας καί τήν δόξα τοῦ Χριστοῦ.

Κοντά του διδαχθήκαμε πρῶτα καί πάνω ἀπ' ὅλα τόν Χριστό τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Σύν τούτῳ ἀνδρωθήκαμε στήν Ἐκκλησία διδασκόμενοι ἀπό τήν εὐσέβεια καί τήν εὐσυνειδησία Του, τήν ἀκεραιότητα τοῦ ἤθους καί τοῦ χαρακτῆρα του, τήν ἱεροπρέπεια καί τήν ἐντιμότητά του, τήν ἀγάπη πρός τόν ἄνθρωπο. Γενόμενος Ἀρχιερεύς εἶχα νά ἐνθυμοῦμαι τήν ἀρχιερατική Του εὐσυνειδησία, τήν ἀρχοντιά, τήν σύνεση καί τήν σοβαρότητά του, τόν τρόπο τῆς Ἱερουργίας, τήν ὑπεύθυνη στάση του ὑπέρ τῆς ἀληθείας, τούς ἀγῶνες κατά τῶν αἱρέσεων καί ὑπέρ τῶν ἐθνικῶν θεμάτων.

Ἡ ἐκ βάθρων δημιουργία τῆς Ἱερᾶς Συνοδικῆς Μονῆς Παναγίας τῆς Χρυσοπηγῆς ἐπίσης ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπῆρξε βαθύς γνώστης τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς ζωῆς στήν πράξη. Προσέφερε ὁλόκληρο τόν ἑαυτό του στόν αὐθεντικό Ὀρθόδοξο Μοναχισμό, πού συνδυάζει τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα μέ τό ἱεραποστολικό ἔργο. Ὡς ἔμπειρος διδάσκαλος ἐνέπνεε τόν ἱεραποστολικό ζῆλο καί τήν πρόθυμη διακονία τοῦ εὐσεβοῦ χριστιανικοῦ Λαοῦ πρός δόξαν Θεοῦ. Συχνά πυκνά μᾶς ἐθύμιζε τόν ἀποστολικόν «Ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» καί τό «ὁ Κύριος οὐ γάρ ἀπέστειλέ με βαπτίζειν, ἀλλά εὐαγγελίζεσθαι» και «οὐαί μοι ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι». Ἔτσι κατάφερε καί ἀναδιοργάνωσε τήν Ἱερά Μητρόπολιν Πειραιῶς. Ἀνήγειρε Ἱερούς Ναούς καί Ἱερές Μονές. Χειροτόνησε δεκάδες Ἱερέων μετά ἀπό ἀκριβῆ ἐξέταση καί δοκιμασία «καί ὁ ἑωρακώς μεμαρτύρηκε και ἀληθινή ἐστί αὐτοῦ ἡ μαρτυρία».

Ὁ πολιός Γέρων Καλλίνικος ἐσίγησε πλέον εἰς τούς τωρινούς δυσκόλους καιρούς, ὅμως κατέλιπε πνευματικήν παρακατηθήκην, πολύτιμον κατά πάντα καί φωτεινήν διά τήν μέλλουσαν πορείαν μας, εἰς τρόπον ὥστε αὐθορμήτως ἀναφωνοῦμεν μετά τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος: «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καί εὐλογία Κυρίου ἐπί κεφαλήν αὐτοῦ, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὥσπερ λύχνος πάμφωτος τῷ κόσμῳ ἔλαμψε καί ηὔγασε τοῖς πιστοῖς.»